

man har det økonomiske behov. Og det vil vi gerne have at der fortsat er råd til. Det er bl.a. derfor, at vi godt i Det Konservative Folkeparti tør lave de prioriteringer, der er nødvendige.

(Kort bemærkning).

Villy Søvnald (SF):

Vi prøver lige igen. Den rapport, der kom i går fra regeringens eget organ – det hedder Rådet for Socialt Udsatte udført af et center for forskning, der hedder CASA, Center for Alternativ Samfundsanalyse – påpeger, at regeringens beslutninger har tvunget 30.000 mennesker ned under fattigdomsgrænsen. Der er specielt to beslutninger. Den ene er starthjælpen for mennesker, der har været i Danmark under 7 år. Og den anden er besparelserne på kontanthjælp. Altså det er direkte regeringens plus Dansk Folkepartis tryk på de grønne knapper, der tvinger 30.000 mennesker ned under.

Så skal man oven i købet huske, at boligstøtten gives efter sociale kriterier. Det ved fru Charlotte Dyremose med garanti alt om. Den gives indkomstafhængigt. Det vil sige, at store indkomster ikke får boligstøtte. Den gives efter størrelse af huset. Så også dér er der en begrænsning på. I modsætning til f.eks. rentefradraget, der jo er sådan skruet sammen, at jo større indkomst du har, jo større fordel får du, hvis du har hus – jo dyrere hus du har, jo større fradrag får du. Og derfor fatter jeg ikke, hvis man er optaget af behov, at man netop rammer den støtteform, der er kendetegnet ved at være den mest behovsorienterede, vi har.

Kl. 13.55

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Fru Charlotte Dyremose kan snakke udenom lige så meget, hun vil. Det, der står tilbage, er, at man skærer for nogle mennesker. De får fremover mindre i boligstøtte, end de ville have fået, hvis ikke dette lovforslag var kommet.

Så siger regeringen i sin begrundelse, at det er, fordi man skal målrette boligstøtten efter folks faktiske behov, og så spørger jeg, synes jeg selv, ret rimeligt: Hvad er det for et behov, man mener, der er blevet mindre?

Det er ikke et spørgsmål om, at jeg siger, at fru Charlotte Dyremose skal gå ind og bestemme for familierne, hvordan de bruger deres private økonomiske midler, men når regeringen siger, at den vil målrette boligstøtten efter familiernes faktiske behov, så må regeringen også

komme og sige, hvad det er for et behov, der er blevet mindre, hvad det er, man mener, at de her mennesker ikke længere skal have behov for. Hvorfor mener man, at en nedskæring er at målrette ydelsen efter det faktiske behov?

(Kort bemærkning).

Sandy Brinck (S):

Vi havde jo en parallel diskussion om børnechecken forleden, og det, der er karakteristisk for både den diskussion og den, vi har i dag, er, at regeringspartierne og Dansk Folkeparti forsøger sådan at sovse de her besparelser ind i noget teknik med afrunding og stigningstakst og sådan. Det er ikke så galt. Men summa summarum er altså, at finansministeren får 30,6 mio. kr. ekstra i kassen hvert år.

Vil fru Charlotte Dyremose ikke godt erkende, at det altså ikke er penge, som sådan falder ned fra himlen? Det er penge, som kommer fra nogle borgere, i det her tilfælde nogle lejere, så fri os lige for at sovse det hele ind i teknik og afrundingsregler.

Det her handler om, at regeringen mangler nogle penge, og så har den helt selvstændigt valgt at tage dem fra lejerne frem for at tage fra nogle af dem, som faktisk har penge på kiste-bunden.

(Kort bemærkning).

Charlotte Dyremose (KF):

Nu er det faktisk ikke mig, der sovser det ind i afrundinger og stigningstakster. Sandheden er den, at det *handler* om afrundinger og stigningstakster, og undskyld, at jeg så taler om det, det handler om.

Virkeligheden er jo den, og det ved fru Sandy Brinck også, hvis vi taler om stigningstaksterne, at stigningen, der er hvert eneste år, bl.a. i boligstøtten, skyldes, at priserne stiger, og at lønningerne stiger. Så den bliver højere år for år. I kroner og øre er den mere værd i år, end den var sidste år. Sådan vil det også være næste år. Men stigningen vil ikke være så stor. Derfor kommer pengene ikke fra borgernes lommer, men pengene kommer fra væksten i samfundet.

Så går vi tilbage til fru Line Barfod, der taler om det her med de faktiske behov: Jamen der taler vi jo så om afrundingen. Boligstøtten nu bliver beregnet på baggrund af den faktiske indtægt, familien har, altså det, der oprindeligt har været i lovgivningen, hvor man så bare har valgt af praktiske hensyn at lave en nedrundning, så det blev nemmere at regne ud. Men i dag har vi